

concludimus, nec excedere, nec appellationi à tali gravamine deferendum esse. Et idem etiam in terminis affirmat post alios, quos citat Cardin. Tusc. *practic. conclus. tom. 1. litt. A conclus. 210. à princ.* plures citavimus d. 9. & iis adde quod per *l. cum servus, ubi Castren. ff. de conditio. & demonstr. Socin. consil. 28. sub num. 1. vol. 4.* Roland. à Valle *consil. 49. num. 41. vol. 1.* Afflict. *decisione 197. num. 2. decision. Genuens. 209. sub num. 2.* Marquess. *tract. de commissio. appell. à Cameral. oblig. 1. part. cap. 16. num. 69.* quo etiam loco loquitur de sententia, qua tutor, seu alius administrator condemnatus est ad reddendam rationem, ut non suspendatur ejus executio per appellationem, ita intelligens, post Angel. in *§. economos, in fin. authentica de sanctiss. Episcopis. Borgninum Calvaca. tractat. de tutorib. & curat. n. 22.* de quo nos superius.

CAPUT XII.

A sententia affirmativè, vel negativè lata super attentatis, appellationi delatio denegari nunquid queat absque metu violentiæ?

SUMMARIUM.

- 1 *Attentatorum sententia est merè interlocutoria.*
- 2 *Attentatorum revocatio non recipit appellationem suspensivam.*
- 3 *Operis novi post denuntiationem qui adificat, attentat, & per attentatum demolitur adificium.*
- 4 *Adificium post nuntiationem, & præceptum judicis revocatur eodem privilegio, quo attentata appellatione pendente.*
- 5 *Nuntiatio novi operis habet vim inhibitionis.*
- 7 *Demolitionis operis attentati sententia non recipit appellationem.*
- 7 8 & 9 *C. significantibus, de novi operis nuntiat. interpretatur.*
- 10 & 11 *Jus omne potentius operatur in causa, quam in causato.*
- 12 *Causæ magis servitium præstat.*
- 13 *Causa plus influit in seipsa quam in causato.*
- 14 *Attentati ob suspensionem non admittitur appellatio articulo connexo.*
- 15 *Contemplatione alicujus quod fit, ipsi fieri censetur.*
- 16 *Interlocutoria sententia prout est attentatorum revocatio, non recipit appellationem.*
- 17 *Attentata ante omnia revocantur.*
- 18 *Ad attentatorum revocationem appellatio est contra jus.*
- 19 *Jus questuum facilius amittitur, quam jus querendum.*
- 20 *Attentatum, & innovatio privant appellatum ab appellatione, cui ex eo facto censetur renuntiare. Etiam si attentatum postmodum purgetur, ipsa durat renuntiatio appellationis, ibid.*
- 21 *A gravamine momentaneo non licet appellare.*
- 22 *Attentatum magis favorabile est, quam spoliium, & interdicitum, Unde vi.*
- 23 *Attentatorum remedium si cadat super possessione attentata, sapit naturam veri possessorii.*
- 24 *Attentati sententia revocatoria non recipit appellationem, etiam respectu expensarum, quarum condemnatio fit.*
- 25 *Attentatorum revocatio plura continet privilegia, pluresque pœna inductæ sunt in odium attentantis.*
- 26 *Attentatorum revocatio celerem expeditionem desiderat, & litis abbreviationem.*
- 27 *Lancelotus Robertus trepidè resolvit questionem, an attentatorum revocatio admittat appellationem.*

- 28 *Attentata possessionis revocatio non recipit appellationem.*
- 29 *Attentatorum appellatione pendente revocatoria sententia non admittit appellationem.*
- 30 *Attentati lite pendente revocatoria sententia non recipit appellationem, quando à causa principali non licet appellare.*
- 31 *Attentatorum revocatio generaliter appellationem non admittit.*
- 32 *Ab attentati revocatione denegatur appellatio in odium & penam attentantis, & in favore attentati passivi.*
- 33 *Attentans hanc patitur penam, ut non audiat appellans.*
- 34 *Attentatorum revocatio non recipit appellationem suspensivam, sed devolutivam sic.*
- 35 *Et qui teneant hanc opinionem mediam.*
- 36 *Attentatorum revocatio sententiam semper exequitur Nuntius Hispania.*
- 37 *Attentatorum revocatio magis favorabilis judicatur, quam causa pensionis etiam cum clausula (sine retardatione solutionis, &c.)*
- 38 *Attentati sententia revocatoria an sit interlocutoria, vel habeat vim definitivam.*
- 39 *Attentatorum judicium potest tres habere sententias conformes, prima exequuta.*
- 40 *Attentati à revocatoria sententia appellationi, si non deferat iudex Ecclesiasticus, vim non facit.*
- 41 *Attentati sententia lata in favorem attentati passivi, non recipit appellationem, secus si contra ipsum lata sit.*
- 42 *Appellatio prohibita in favorem alicujus, ipsi intelligitur permissa, si adversam sententiam obtineat. Cujus doctrinæ varia redduntur exempla, ibi.*

QUANTAM cognationem cum cæteris hujus secundæ partis habeat quæstio hæc, ex ejus fundamento parum haud clarè apparebit, siquidem supponi libet sententiam super causa attentatorum latam non definitivam, nec vim ejus habere, sed merè fore interlocutoriam, receptius quidem est. Enim verò illa interlocutoria esse dicitur, quæ fertur super his articulis, qui incidunt, seu emergunt in causis, gl. in *clém. ad compesc. de seq. poss. Philipp. Franch. in c. cum cessante, num. 36. de appellat. sequutus Archidiaconus, & Specu. sed articulus attentatorum nihil aliud est, quam incidens, & emergens in causa, & processu, ut patet in recollectis, Moëda. *decisione 100. commissio sub rub. de iudiciis,* quo etiam argumento usa est Rota in *decisione 10. alias 215. nota quod sententia, de re jud. in antiq. ad id etiam hoc, & alio ut solet fundamento. Sententia definitiva est, quæ definit negotium, & causam princ. ut post gl. in *d. clém. ad compescend. & alios per eam citatos, docet Franc. in d. num. 36. Guido Papæ in consil. 104. nu. 2. sed hæc sententia id non operatur, ut probat eadem decisio, ergo est interlocutoria, quod etiam probat post Rotam, Marquess. de commiss. 1. part. cap. 29. num. 23. Quibus, & aliis fundam. quæ apud eos videre poteris, hanc doctrinam veram esse profiterentur Alex. consil. 99. visis, n. 5. lib. 5. glossa, & Doctores in cap. non solum, de appell. in 6. Franch. in dict. cap. cum cessante, nu. 45. vers. 9. quod sententia fertur super revocatione attentatorum, de appellat. idem post Rot. *decis. 11. alias 85. in novis, tenet Bald. in sua practica. sub rub. de appell. q. 2. n. 2. Guido Papæ in tract. de appell. quest. 121. Joan. Andr. in dict. cap. non solum, de appell. in 6. Rota decisione 1. alias 15. si iudex, ut lite pendente in novis dicens, quod re vera est sententia interlocutoria. Rota etiam in decisione 474. de offic. judic. in antiq. Craveta consilio 171. & ut magis communem, magis veram, atque probabilem hanc esse amplectendam opinionem, dicit Lancelot. Robertus, de attent. p. c. 28. num. 19. ubi à n. 30. aliquas declarationes annexit.****

Quo

- 2 *Quæ præmissio, ne in hac quæstione detineamur, affirmo hanc conclusionem in ea, cum declarationibus inferius apponendis; ut à sententia lata pro revocatione attentatorum appellationi emissæ minimè deferendum fore, nec vim fieri, ad quam primò, eo moveor, quod qui post denuntiationem novi operis adificat, innovat, & attentat, adificiumque per viam demolitur attentati, ita tenet Bald. in consil. 245. proponitur, n. 2. lib. 2. sequatur à Jafone in l. 1. n. 3. versiculo 4. limita, ubi etiam Vincentius Herculanus col. 8. de operis nov. nuntiatione.*
- 3 *Unde si nuntiatius procedit in opere post præceptum judicis, nulliter agit, & omnia sunt revocanda eodem privilegio, quo gaudent attentata, pendente judiciali appellatione gl. per illum text. in cap. non solum 7. versiculo reducendum, post medium versiculo nisi prohibito, de appell. in 6. Philipp. Franc. in c. bone 51. col. 5. n. 19. conc. 7. eodem titulo, Ruin, in l. 1. in princ. n. 14. & 15. col. 6. in fin. versiculo vel dic. quod licet, de novi oper. nuntiat. Lancelot. de attentat. c. 18. do sentent. in causa attent. foren. n. 63. & 64. Bald. consil. 245. proponitur, n. 2. vers. 2. præmitto, l. 2. Jaf. in l. 1. in princ. n. 1. & 3. vers. 4. limita, de novi oper. nuntiat. Ferrar. cautela 38. col. fin. Petr. Surd. consil. 154. num. 9. lib. 2. Grat. discipul. forens. 1. p. cap. 84. à n. 1. & sequentibus, dicentes, quod ista nuntiatio habet vim inhibitionis, inducens privilegium attentatorum.*
- 6 *Sed à sententia demolitionis operis attentati, & innovati non admittitur appellatio, quia denegatur audientia: text. est in l. 1. §. sed si is, ubi Jaf. n. 1. ff. de novi oper. nuntiat. ex qua deducunt Doctores regulam generalem, quod in causis, & casibus in quibus à jure, seu à lege viva, vel mortua denegatur audientia alicui, ei etiam denegatur appellatio, quia censetur remota: ita tenet Speculator in tit. de appell. in quibus n. 32. vers. 30. & Bald. in addit. ad eundem in princ. Barnabas Brissio in cap. si quis deinceps, per text. & glossam ibi verbo, audientia, 16. quest. ult. Buttigarius in cap. significavit, in fin. de exceptio. Veroniens. consil. 64. col. 2. & Egidius Bostius remissivè ad eum in tract. crim. tit. de appell. n. 18. quæ sententia absque reatu attentati recitè à iudice posse exequi, non obstante appellatione, firmat Rebuff. tit. de appell. art. 8. gloss. 12. n. 36. & 37. Cepola in consil. 64. col. 1. in fin. post Barr. & Manfric. lib. 2. pract. concl. super attent. conclus. 188. Philipp. Franc. in cap. de appell. col. 5. versiculo sed in contrarium fecit, per Bartol. in l. peremptoria, Cod. sententiam rescin. non posse, & alios à nobis accuratè congestos supra, cap. 13. à principio, ergo evidenter probatur, appellationem emissam à sententia lata in revocatione attentatorum, non esse admittendam.*
- 7 *Cui fundamento, quod (ut vides) legitimum est, non obstat text. in cap. significantibus, de operis novi nuntiatione, ubi expressè videtur probari, in causa novi operis nuntiationis admitti appellationem, eaque quoad utrumque effectum, aded ut quidquid post eam à iudice factum est, ut attentatum revocatur. Cui respondeo textum illum, licet procedat in causa operis novi nuntiatii, intentatur ad revocationem, & demolitionem operis novi constructi ante denuntiationem, cui & pars, & officiales cessantes in edificio acquieverunt, minimèque in opere ulterius processerunt, post ipsam nuntiationem, & sic procedit, quando contenditur, an quis jus habeat adificandi, vel non, quo casu sive detur sententia affirmativa, sive negativa, eum scilicet jure carere adificandi, ab ea appellatio utrumque habere effectum.*
- 9 *Non tamen procedit ille text. quando agitur ad revocationem & demolitionem adificii constructi, postquam sibi facta est denuntiatio, imò ea spreta, & in contemptum ejus ad ulteriora adificando procedit, quod est innovatum, & attentatum, & quando pro*

ejus revocatione tantum agitur suspensa, & pendente causa principali cui sit jus adificandi, &c. tunc lata sententia contra innovantem, ei denegatur audientia, & appellatio, quo casu procedit, & loquitur text. in dict. l. 1. §. sed si is cui, ff. de operis novi nuntiatione, & quæ nos hæcenus diximus, non tamen text. in dict. c. significantibus, de cuius intellectu latius egimus in c. 8. supra hæc secunda parte, quem quoniam ibi comprobavi non libet repetere.

Secundo pro hac nostra opinione facit, nam omne jus potentius operatur in causa, quam in causato. Paul. Castren. *consil. 129. volum. 1. ubi allegat. text. in l. digna vox, Cod. de leg. nam quando quid est propter aliud, 1. potius consideratur id, propter quod est l. & si non sunt clavi, 2. 1. §. perveniamus, ff. de auro & arg. legato, & magis causæ servitium præstat, l. tempus 29. ff. de re jud. 1. 2. propter enim unumquodque tale, & illud magis, clem. 1. in reliquiis, & vener. sanct. auth. multo magis, C. de sacrosanct. Eccles. nam plus influit causa in se ipsa, quam in causam Felin. in c. auditis, n. 20. de rescript. decisio Ge-13 nuenfis 128. num. 2. & probat text. in l. navis omnia in primo responso, ff. ad l. Rhodiam de factu, sed sic est, quod appellatio quæ emittitur ad differendum revocationem attentatorum, sive in causa connexa, sive diverso articulo, non admittitur, ut tradit Doctores in cap. an sit 42. de appell. præsertim Franch. n. 7. post Joan. Andr. & Speculat. ergo multo fortius hæc debet denegata ceteri appellatio in se ipsa causa & sententia revocationis attentatorum, cum directè tendat ad differendum eandem, cum hoc operetur in causa diversa, & separato articulo; quod namque contemplatione alicujus sit, ipsi fieri censetur, text. in l. additio. vers. ult. ibi, 15. propter me, ff. de acquire. hæred. l. sed & si quid 26. ff. de usufruct. l. sed si plures, §. in arrogato, ff. de adoptionibus, latissimè, infinitis Doctoribus relatis, nostras Joan. Garcia in tract. de conjugali aq. n. 101. cum pluribus sequentibus.*

Tertio facit quoniam sententia lata supra revocatione attentatorum (ut ad principium hujus capituli comprobatum reliquimus) est merè interlocutoria, ergo nec jure civili, nec canonico appellatio ab ea admittenda est, ex l. 1. Cod. quorum appell. non rec. l. ante sententiam, ff. de appell. recip. Concil. Trid. sessione 24. de reformatione, cap. 20. & quia isthæc appellatio est contra jus, ex mente Decii in cap. an sit, sub n. 2. col. 2. vers. secundus tamen fuit intellectus, de appell. quia attentata ante omnia revocantur, per text. in c. non solum, de appellat. lib. 6.

Et quia si attentè attendantur decretales loquentes 17 de hujusmodi attentatorum revocatione, assidue invenies, tum Papam ante omnia mandare in commissione innovata revocari, & reponi, tum etiam ut nulli legamus, appellationem ab hujusmodi revocatione fuisse interpositam, & admittam, licet aliàs in longa facti serie mentionem fieri, assidue solet cujuslibet appellationis etiam à minimo interpositæ, de hac autem nulli, videre est per text. in cap. ad presentiam, cap. constitutus, significavit, cum pluribus aliis, de appell. cap. signifi. de oper. nov. nuntiat. cap. venientes, de jurejur. c. 2. ut lite pend. in 6. c. exhibitæ, de jud. & aliis infinitis quos potius laboriosum esset, quam subtile cumularè. Quod si foret permissum appellare, fortè aliquis eo remedio usus fuisset, sicque contra jus meritò isthæc appellatio judicanda est, secundum Decium in d. cap. an sit, ac per consequens nullatenus admittenda: text. est in cap. consuluit, el 3. de appell. quia durum est contra stimulum calcitrare, Actum Apost. c. 9. & quæ in hoc propositum concessimus cap. præcedenti, quæ enim de facto, & contra jus fiunt, de facto rescindere jus est.

Desuper & quartò probatur, namque facilius amittitur jus querendum, quam jus questum. Jaf. conf.

conf. 236. an Rex, Roma colum. 4. lib. 4. Philipp. Decius in l. servus, Cod. de pactis, & consil. 269. Consultus, col. 4. Bald. in l. illud, col. 3. in quest. C. de sacrosanctis Eccles. Anchar. consil. 371. Tiraquell. in l. si unquam, verbo donatione largitus, nu. 147. & in legibus connubia. gloss. 3. in princ. quest. vers. illud igitur pro constanti, sed invocatio privat appellatorem ab appellatione proposita; & jam in esse deducta, ex text. in dict. c. an sit, de appellat. secundum alium intellectum, ut quia appellans aliquid appellatione pendente (puta, adversarium spoliando) innotavit; censetur suae appellationi renuntiasse, gloss. magna in c. non solum, circa fin. de appellat. in 6. & post Anton. Hostiens. Panormit. & Immolam late declarat Franch. in dict. c. an sit, in gloss. 1. num. 8. & ibi Decius n. 1. & consil. 103. in causa post princ. Bald. in c. ex parte Ada, col. 7. de testib. Angel. in l. fin. Cod. de temp. appel. Matefla in singul. suo 28. Menoch. de recuper. rem. 27. n. 39. Lanfran. decis. 443. appellans, & Ripa in l. naturaliter, §. nihil commune, n. 159. ff. acquir. Minfinger. sing. observ. centuria 2. decis. 50. Joan. de Neviza. in consil. 36. nu. 10. & consil. 82. nu. 12. Quod extenditur, etiam si postmodum purgetur attentatum: quia adhuc durat ipsa appellationis renuntiatio, ut communem dicit Franc. in dict. c. an sit, & Lancelot. de attent. 3. p. c. 31. de penis attent. 237. cum 4. sequentibus, ergo eum fortius videbitur privare a proponenda, & nondum in esse deducta, quia cui licet quod est plus, utique licet quod est minus, & in majori semper inest minus, ex juribus vulgaris.

21 Quibus adde & quinto, quia quando gravamen in aliqua sententia illatum est momentaneum, instantaneum, & per modicum tempus, ab ipso non appellatur: text. est in l. 1. C. si de mom. possess. fuer. & c. quia possess. forii remedium momentaneum est, & revocari, ut & nempe proprietatis potest reparari, & revocari, ut & nos suo loco infra, 3. p. & supra, c. 6. diximus. Sed hoc remedium attentati hujus est naturae, ut tantum duret, quantum pervenit ad diffinitivam: ergo nec in eo debet appellatio admitti, maxime quia hoc remedium attentatorum adhuc est magis privilegiatum, quam spoliium, & interdictum unde vi, secundum communem opinionem de qua testatur Decius in c. ex parte 2. col. fin. vers. quarta conclusio, de restitutione spol. & in consil. 200. in causa circa medium, pro qua est decisio Rotae 2. alias 14. fuit dubitatum, n. 3. de restitutione spolia. in nov. Franc. in c. bone num. 13. & sequent. de appell. & in c. consil. num. 8. eodem titulo. Alexand. consil. 99. vifs num. 4. l. 5. Anchara. in cap. 1. ut lite pendens in fin. Mandosius alios allegans in tract. commissio. in 14. form. commiss. attentato. in verbo causas, col. 8. sub versiculo circa quartum privilegium, Ripa. in cap. sape, a. 10. de restitutione spoliat. Egidius decisio 49. & dec. 294. id autem Stephan. Aufic. in additio. ad capell. Tholos. 15. ad fin. Ruinus consil. 76. l. 5. Menoch. de recuperan. in remed. 17. nu. 25. sed si possess. forii his remediis minime appellatur, ex d. l. 1. Cod. si de momem. poss. & c.

22 ubi omnes Doctores, ergo, a fortiori nec in isto remedio revocationis attentati, tanquam magis privilegiato maxime quoniam quando hoc remedium cadit super possessione attentata, sapit naturam veri possessorii, ut expresse dicit Rota decisio 1. alias 13. si iudex, sub num. 3. in fin. ut lite pendens in novis, & decisio 2. alias 113. tres sententiae, de re jud. in novis, & dec. 28. alias 517. de re jud. in antiquis, & alibi passim.

24 Sexto probatur, quia appellatio a condemnatione expensarum in tantum licita est, ut admittitur generaliter, ut aliquando etiam fiat earum condemnatio in sententia, super negotio principali, a qua alias non admittitur appellatio, ut in possessorio operatur, ut non solum a condemnatione expensarum, sed etiam a tota sententia super principali admittatur, secundum Lancelot. de attentat. 3. p. cap. 30. n. 146. sed sic est, quod

appellatio etiam a sola condemnatione expensarum facta in sententiam revocationis attentati, non admittitur, secundum Innocent. in c. sape de appellat. quem refert, & sequitur Rota decisio 1. alias 13. si iudex, ut lite pendens in novis, & Milis in reperto, verbo appellari non potest a condemnatione, fol. 15. Lancelot. loco relato, n. 147. ergo dicendum est, ut hoc attribuat maximo privilegio attentati, & sic ut in eo non admittatur appellatio, & in eo servetur regula juris, ut accessorium sequatur naturam principalis sui, de quo late diximus supra, hac 2. part. c. 7. in secunda limitatione principali, a numero 101. cum sequentibus & a numero 122. cum seqq.

Præfatis etiam omnibus addendum, quod quantalibet specialissima privilegia a jure in favorem hujus remedii sunt concessa, & introducta quantaque poenae in odium attentantis, prout ad longum congestit Lancel. de attentat. 3. p. 30. titul. de privil. attentat. & cap. 31. de penis attentat. quae solet esse efficacior ratio ad prohibendam appellationem, ut latius diximus in c. superiori & in cap. 8. nac p. circa contumacem; & quia hæc causa celerem expeditionem requirit, secundum Rotam Modernam in una Nolani, Abbatiae, Regalis vallis coram Paleoro, ut est, in collectis ipsius dec. 115. Joan. Michaël. ad fin. qua dicitur, quod attentatorum revocatio respicit abbreviationem litis, ac in ea proceditur summarie, juris ordine non servato ut per Lancelot. de attentat. 3. p. c. 25.

In resolutione hujus quaestiois Lancelot. Robert. ii. 27. midè, & non multum constans loquitur fait, etenim in 3. part. cap. 28. a n. 43. quest. 3. tetigit, ubi arguit, & posuit fundamenta, ut a sententia revocationis attentati omnimodo licuisset appellari, & quoad suspensivum, & devolutivum; mox alia adducit fundamenta pro directo contraria opinione; postmodum alia adduxit, ut appellari liceret, sed quoad devolutionem tantum, ut sententiae executio minime impediatur, & a num. 91. usque ad 98. per totum, & ad medium n. 95. versiculo quod si quis, dicit, forte, si quis voluerit tenere alteram opinionem, aut absolute affirmativam, aut absolute negativam, quod ipse magis adhæret negativae, tanquam magis probabili, & fundata, in punctoque juris veriori, ex fundamentis superioribus per eum adductis a num. 49. dicitque (& tenendo eam non obstant ea, quae in contrarium pro prima opinione fuerunt considerata) quibus sigillatim respondet nulla supra, scripta limitatione.

Sed adhuc ipse ibi n. 98. versiculo, verum quia veritas novarum opinionum, & c. dicit, quod si aliquis voluerit sequi opinionem, quae habet, appellationem admitti a revocatione attentatorum absolute, & quod ad utrumque, quae tacite (ut ipse dicit) colligitur ex nonnullis auctoritatibus (de quibus per nos proximus) necessario tamen eam debet limitare & declarare tripliciter, non verò aliter simpliciter admittere. Prima autem limitatio est attentatis, quae fiunt circa possessionem, & per sententiam revocationis attentatorum venire restituenda possessio, quia tunc non admittitur appellatio, ut ipse late probando prosequitur a num. 99. Secundam verò limitationem apposuit nu. 127. ut in attentatis appellatione pendente, ejus revocationis sententia non sit licita appellatio. Tertia limitatio est, ut in attentatis factis, lite pendente, quando a causa principali non admittitur appellatio, nec etiam sententia revocationis attentatorum admittenda est, & hanc scripsit a n. 130. cum sequentibus. Tu autem adde aliam, ut in ceteris attentatis omnino prohibitam inveniamus, ex l. 1. §. sed si is ff. de novi operis nuntiatione, de cuius intellectu supra egimus. Ecce igitur, quod hæc limitationes extenuant regulam penitus opinionis affirmativae, & admittis his limitationibus nullas ferè alias species invenies sub ea regula comprehensas, & propterea potius ipsas

ipsas regulam negativam constituere, affirmare recte potest. Et sic etiam ipse Lancel. in ista secunda opinione etiam adhibitis dictis limitationibus, nunquam pedes suos firmavit; sed semper in priori omnino negativa appellationis; quam veriorum de jure, & certiorum vocat ibi, eamque semper sequutus fuit, & in aliis diversis locis constanter, tenaciter, & absque varietate, ut videre est in 3. part. cap. 30. a n. 105. cum pluribus sequentibus. inter alia privilegia attentatorum hoc describit; scilicet ut ratione attentatum passu hoc sit deductum a jure privilegium, & ratione attentantis hæc poena, ut attentans prohibeatur appellare, & regula generalis, ut appellatio non impeditur etiam Diabolo, ista sit limitatio in attentante, maxime appellatione pendente, ut ipse non audiat appellans. Et in eodem tractatu de attentat. 3. p. cap. 31. n. 318. cum pluribus sequentibus, inter alia poenas, quae in odium attentantis a jure inductae sunt, hanc pariter refert, scilicet, revocationis sententia non admittat appellationem, ex d. c. an sit, de appell. de quo per nos supra, in secundo fundamento. Et hanc opinionem omnino negativam sequitur etiam, & comprobatur Casar. Contard. in l. unica, in ampliat. n. 37. C. si de momem. possess. quem refert & sequitur Ruginell. tract. de appell. §. 2. c. 3. n. 684. fol. 123.

83 Ex quo text. in d. cap. an sit, & ejus intellectu secundum Anton. Panor. Franc. Decium, & alios, hanc deducit ibi n. 124. regulam, & conclusionem, quod attentans, appellatione pendente, in poenam, excluditur a beneficio appellationis, quae probatur ex text. ibi, ex quo primo loco hanc conclusionem elicere. Franch. ibi n. 1. versic. 1. regula; & clarius n. 7. & assentitur ultra jam citatos Lanfran. decisio 443. appellans, & Decius in cap. ex parte. el. 2. n. 6. de rescriptis, & Ripa in l. naturaliter, §. nihil commune, sub n. 159. ibi, Joann. Cor. n. 102. de acquir. possessione, qui omnes hoc loquendi modo utuntur, attentantem appellationis beneficio privari, quia poena illam declarationem admittit, ut non perpetuo censeatur prohibita appellatio, sed pro prima vice tantum, ut per Franch. in d. cap. an sit, sub num. 2. versiculo quartus casus, & Lancelot. loco proxime relato, num. 230. & sequent. & vide nu. 227. cum duobus sequentibus, ubi dicit ex aliis hoc non procedere in causa diversa, nisi appellatio interposita per attentatum, etiam in causa diversa, tetenderit ad differendam revocationem attentati.

84 Ego verò medius inter partes æquissimam, veram, & probabilem resolutionem apprehendam, adeo ut nec in totum sequar opinionem affirmativam, absolute appellationem quoad utrumque effectum permittentem; nec in totum alteram pariter absolute appellationem prohibentem, quoad devolutivum, & suspensivum; sed ut admittatur appellatio a sententia revocationis attentati, non tamen retardata ejus executione, & sic quoad effectum devolutivum sit permissa appellatio, quoad effectum verò suspensivum penitus denegata. Quae opinio ex mente omnium est comprobata ex fundamentis superioribus adductis, convenientisque intentioni, etiam tacita, quae deducitur ex aliquorum Doctorum doctrinis, mentionem facientibus, de appellatione ab hac attentatorum revocatione (ut proxime videbimus) & hanc in praxi quotidie videmus assequi ut æquiore, & servari; ac propterea suspensio negata appellanti a revocatione attentatorum probatur ex omnibus, & singulis fundamentis superioribus hucusque a nobis adductis, quae omnino concludunt, & probant expresse: devolutio autem præfata appellanti permittitur atque concessa invitatur æquitatem. Satis namque attentatum passo sibi a jure consulitur, ut possessionem sibi ablatam cum fructibus, & expensis recuperet, reponaturque contra jus attentatum ante omnia celeri expeditione, nulla dilatione admittitur nec juris ordine

Salgado de Protect. Reg.

servato, ut per Lancelot. de attent. 3. part. cap. 25. neque hoc appellatio impediatur: summum enim favor, maximumque istud est attentatum passo privilegium; nimis etiam odium attentanti, & tandem omnes effectum suum consequuntur, omniumque hoc modo intentioni satisficit, atque consulitur, tam judici exequendo, quam parti attentatum passo recuperando, & attentanti condemnato, qui mediante appellationis effectu devolutivo, quodcumque sic fuerit gravatus, indebitæ sententiae retractationem appetere potest, & jus quod hoc modo sibi incolome, & salvum est, consequi. Et hanc distinctionem sequitur Lancelot. de attentat. 3. p. cap. 28. 35. num. 91. & sequentibus, cujus meminit etiam Scacia de appell. q. 17. limit. 6. membro 6. n. 75. versiculo pro concordia adducuntur, & c. fol. 376. licet ipse affirmativam, licet videatur sequi, tepidè tamen ex praxi verbis. Et de communi opinione hujus distinctionis testatur Lancelot. ubi proxime, nu. 17. fol. 446. Ad hanc concordiam reducendus etiam est Ruginellus tract. de appell. qui ex Mandosio, & Lanceloto tenet, in §. 2. c. 3. n. 86. quod a sententia lata super revocatione attentatorum licet appellari, ut intelligatur, quod procedat quoad effectum devolutivum, ne videatur sibi ipsi contrarius, cum ipsemet in eodem §. 2. cap. 3. n. 684. expresse affirmavit, appellationem non admittendam ad hujusmodi sententia super attentatis lata, quia debet intelligi quoad suspensivum effectum. Et hanc opinionem communiter etiam servat, & sequitur tribunal reverendissimi Nuntii horum Regnorum, quotidieque videmus, ejus sententias, quibus revocantur attentata, exequi appellatione pendente.

Deinde, quia præfata fundamenta negata a nobis supra adducta, prout est, ut hæc revocationis attentati sententia sit interlocutoria, & quod celerem expeditionem desideret, & similia, eorum appellatio non utrumque effectum habet, sed unum & devolutivum, ut suis locis dicitur, maxime quia cum attentatorum remedium utique possessorio assimilatur, ut dictum est, sicut in hoc appellatio emissa uno tantum effectu potitur, ut ex his quae late per Covar. in pract. c. 23. a cap. 23. n. 8. ergo pariter, in illo dicendum est; deinde cum causa attentatorum aliàs judicata est tam favorabilis, & magis, quam causa pensionis, etiam cum clausula sine retardatione solutionis, ut per Rotam in una Tarvisen. coram Prospero, inrer recoll. per Achil. de Grass. decis. 24. attentorum causa, sub rubric. de attentat. & dicit Lancel. de attent. 3. p. c. 28. n. 95. ac ideò cum in pensionis solutione appellatio non habeat utrumque effectum, stante dicta clausula; ergo & ita in nostro casu, & hanc nostram opinionem æquissimam fatetur Lancel. ibi amplectendam.

Hoc & amplius suaderi videtur ex responsione nobis assignanda quibusdam Doctoribus, ex quorum tacita intentione videbatur deduci, ab hac sententia revocationis attentatorum licitam esse appellationem absolute. Et primò quoniam in illa quaestione, quae ab aliquibus disceptatur; an hæc præfata sententia sit interlocutoria, vel diffinitiva, plures dicunt vim diffinitivam habere, quoad effectum, clem. appellat. de appell. ut appellans possit ex novis causis appellationem justificare, inter quos Author est Cardin. in d. clem. appellat. in 9. quest. 9. & Petrus Ducañs in regul. 47. n. 3. versic. 3. fallit, Rota decisio 1. ut lite pendens. post princ. versiculo nec obstat, ergo tacite sequitur appellationem esse permittam, dum supponunt appellationem ex novis actis justificari posse. Quia respondeo, veram esse suppositionem, & sequelam tacitam, sed in hunc tamen sensum accipiendos fore, ut appellatio admittatur, & sequatur, etiam non retardata sententiae executione, quia non obstante causa appellationis devolvatur ad superiorem, & coram eodem tractatur, rectè verificatur, & cadit omnino doctrina ditorum Doc-

Z torum,